

بررسی اثرات کودهای نیتروژنی و روی در میزان پروتئین و عملکرد دانه گندم دوروم در مناطق دیم

اکبر حقیقتی ملکی^۱، کاظم سیاوشی^۲، فرهاد فری^۳ و منوچهر کلهور^۴

Email: akbar30@yahoo.com

۱- عضو هیات علمی موسسه تحقیقات کشاورزی دیم.

۲- محقق مرکز تحقیقات کشاورزی دیم ایلام.

۳- محقق موسسه تحقیقات کشاورزی دیم- معاونت کرمانشاه.

۴- عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی دیم لرستان.

مقدمه

گندم دوروم (*Triticum turgidum*) حدود ۱۰ درصد کل زراعت گندم دیم جهان را تشکیل می دهد و بیشترین سطح کشت گندم دوروم در کشورهای خاور میانه (۱۱ میلیون هکتار) قرار دارد. در مناطق دیم به علت شرایط آب و هوایی و پایین بودن مواد آلی کمبود نیتروژن در بیشتر مناطق به چشم می خورد و علت آن عدم مصرف کودهای آلی و خارج کردن کاه و کلش و بقایای گیاهی از مزرعه و بابرداشت و چرانیدن و یا آتش زدن آنها می باشد. خاک های مناطق خشک و نیمه خشک و خاک های آهکی به علت وجود مقادیر بالای کربنات کلسیم اکثراً دچار کمبود روی هستند. با توجه به اینکه در اراضی دیم، گندم دوروم بادرشته دانه های سخت و شیشه ای زرد رنگ و مواد رنگی و استحکام گلوتن بیشتر نسبت به گندم نان و داشتن ریشه های قوی و دراز سازگاری خوبی در مناطق دیم دارد. عملکرد گندم دوروم در مناطق خشک و کم بازده بیشتر از گندم نان می باشد و بذور آن ۷ تا ۱۰ درصد درشت تر و ۱۰ تا ۱۲ درصد سنگین تر از گندم نان می باشد. در مقایسه با سایر غلات نظیر جو، ارقام گندم بویژه ارقام گندم دوروم حساسیت بیشتری به کمبود روی دارند از طرفی تفاوت های ژنتیکی قابل ملاحظه ای در بین ارقام مختلف گندم نان و دوروم از نظر تحمل به کمبود روی وجود دارد. کمبود روی وجود دارد. کمبود روی وجود دارد از سوی دیگر نتایج آزمایشهای مختلف نشان داده که ارقام گندم دوروم دارای کمترین کارایی نسبت به جذب روی بوده و نسبت به کمبود آن حساس هستند. لذا انجام مطالعات پایه درخصوص گندم دوروم که از نظر میزان جذب و مصرف عناصر غذایی نیتروژن و روی لازم بوده و اجرای این طرح برای افزایش کیفیت و کمیت گندم دوروم ضروری می باشد. ماکارونی یکی از فراورده های گندم دوروم می باشد که در سالهای اخیر وارد جیره غذایی مردم شده است.

مواد و روشها

به منظور بررسی اثر کودهای نیتروژنی و روی در عملکرد دانه و میزان پروتئین ارقام گندم دوروم و تعیین میزان مناسب مصرف آنها در شرایط دیم، این آزمایش با استفاده از ۴ سطح کود نیتروژن در مقادیر ۰، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ کیلوگرم N خالص در هکتار و سه سطح کود روی به میزانهای ۰، ۵ و ۱۰ کیلوگرم Zn خالص در هکتار اجرا گردید. آزمایش بصورت فاکتوریل در پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با ۲۴ تیمار در چهار تکرار با ۲ آزمایش در مناطق دیم سردسیر (مراغه و سرارود) و مناطق گرمسیر (ایلام و لرستان) اجرا شد. پس از مصرف کودهای فسفوری بصورت جابجاری، کاشت گندم با میزان بذر ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار و با فواصل ردیف ۲۰ سانتی متر در کرت های ۲/۵ × ۸ متر (۲۰ متر مربع) و در عمق ۴ تا ۵ سانتی متر توسط بذر کار آزمایشی انجام شد. پس از رسیدن محصول، برداشت پس از حذف حاشیه های کرتها انجام شده و میانگین عملکرد کرتها پس از تجزیه آماری مورد مقایسه قرار گرفت. کود فسفره با توجه به میزان فسفر خاک و حد بحرانی آن بصورت یکنواخت در تمام کرتها مصرف شد.

نتایج و بحث

مراغه: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین رقم های گندم وسطوح کود ازته از لحاظ عملکرد دانه، عملکرد

بیوماس، ارتفاع گیاهی و تعداد خوشه در متر مربع، اختلاف معنی داری در سطح یک درصد وجود دارد. ، اما اثر کود روی و همچنین اثرات متقابل رقم‌های گندم و کودها در هیچکدام از صفات معنی دار نبودند. مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که با افزایش میزان ازت، میزان عملکرد دانه و بیوماس و همچنین ارتفاع گیاهی و تعداد خوشه در متر مربع، افزایش یافت. بطوریکه بالاترین عملکرد دانه از مصرف ۹۰ کیلو گرم ازت خالص به میزان ۱۶۸۹ کیلوگرم دانه گندم از هر هکتار و بالاترین عملکرد بیوماس از مصرف ۹۰ کیلو گرم ازت خالص به میزان ۶۹۵۳ کیلو گرم از هر هکتار و بالاترین ارتفاع گیاهی از مصرف ۹۰ کیلو گرم ازت خالص با مقدار ۶۷ سانتی مترو بالاترین تعداد خوشه در متر مربع از مصرف ۹۰ کیلوگرم ازت خالص با مقدار ۳۱۶ عدد خوشه به دست آمد

ایلام: نتایج نشان داد که اثرات فاکتورهای ازت، رقم، روی و اثرات متقابل رقم و ازت، در سطح یک درصد و اثرات متقابل رقم و روی و رقم و ازت و روی در سطح پنج درصد بر عملکرد دانه معنی دار بوده و تنها اثرات متقابل ازت و روی معنی دار نبوده است. با مقایسه میانگین داده‌ها به روش آزمون مقایسه‌ای چند دامنه ای دانکن مشخص گردید که رقم سیمره (V1) با متوسط عملکرد ۲۴۱۴ کیلو گرم در هکتار و سطوح روی Zn5, Zn10 به ترتیب با متوسط عملکرد ۲۴۸۳ و ۲۵۱۵ کیلو گرم در هکتار و سطوح روی Zn5, Zn10 به ترتیب با متوسط عملکرد ۲۴۸۱ و ۲۴۰۳ و تیمارهای N60Zn5, N30Zn10 به ترتیب با متوسط عملکرد ۲۶۲۳ و ۲۷۰۹ کیلو گرم در هکتار و سطح V1N60 با متوسط عملکرد ۲۶۳۹ کیلو گرم در هکتار و سطوح V1Zn5, V1Zn10 به ترتیب با متوسط عملکرد ۲۵۸۰ و ۲۵۶۷ تیمار V1N60Zn5 با متوسط عملکرد ۲۹۲۵ کیلو گرم در هکتار در گروه‌های برتر بود.

کرمانشاه: در تجزیه واریانس عوامل آزمایشی بر روی عملکرد دانه، هیچیک از اثرات اصلی و یا متقابل از نظر آماری معنی دار نگردید. تفاوت عملکرد دو رقم سیریان و حیدر از نظر آماری معنی دار نبود. میانگین عملکرد رقم سیریان ۱۸۲۰ کیلو گرم در هکتار و میانگین عملکرد رقم حیدر ۱۹۲۰ کیلو گرم در هکتار بوده است. نتایج مقایسه میانگین‌ها در جداول بعدی ذکر گردیده است. بیشترین عملکرد دانه مربوط به تیمار V2 N30 Zn10 با میانگین ۲۳۸۴ کیلو گرم در هکتار و کمترین عملکرد مربوط به تیمارهای V1B N0 Zn0 و V2 N0 Zn10 با میانگین ۱۵۹۳ کیلو گرم در هکتار بوده است.

لرستان: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین رقم‌های گندم و سطوح کود ازته از لحاظ عملکرد دانه اختلاف معنی داری در سطح یک درصد وجود دارد. اما اثر کود روی و همچنین اثرات متقابل رقم‌های گندم و کودها در هیچکدام از صفات معنی دار نبودند. مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که بالاترین عملکرد دانه از مصرف ۳۰ کیلو گرم ازت خالص به میزان ۴۰۰۳ کیلوگرم دانه گندم از هر هکتار و بالاترین عملکرد بیوماس از مصرف ۶۰ کیلو گرم ازت خالص به میزان ۹۱۹۱ کیلو گرم از هر هکتار و رقم شماره ۱ (رقم گندم دوروم دیم Karaj 43210) عملکرد کمتری از رقم شماره ۲ (رقم گندم دوروم دیم *mn.a-1*) داشته. کود روی اثر معنی داری در افزایش عملکرد آن نداشت. اثرات متقابل رقم گندم و کودهای نیتروژن و روی تیمار تیمار V2N30Zn5 در عملکرد بیوماس، با تولید ۹۷۷۵ کیلوگرم بیشترین بیوماس را داشت.

منابع

- [۱] فیضی اصل، و.، ر. کسرابی، م. مقدم و غ. ولیزاده. ۱۳۸۲. بررسی اثر کود روی و فسفر در تعادل غذایی و تشخیص کمبود در گندم دیم. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گرگان.
- [۲] ملکوتی، م. ج. و م. نفیسی. ۱۳۷۳. مصرف کود در اراضی (فاریاب و دیم). انتشارات دانشگاه تربیت مدرس.
- [3] Anonymous. 2000. Wheat in the Developing World. CIMMYT. Mexico City.
- [4] Daminia, A. 1993. Collecting genetic resources of wheat and barley in Iran. Plant genetic resource newsletter. 98:38-44.
- [5] Franzen, D. W. and R. J. Goos. 1997. Fertilizing hard red spring wheat, durum, winter wheat and rye. Department of Soil Science. North Dakota State University.
- [6] Marschner, H. 1995. Mineral nutrition of higher plants. 2nd ed. Academic Press. 890 P., New York.